

Chúng ta đang sống trong những ngày đầu năm dương lịch những ngày này là trong tháng cuối của năm âm lịch. Đây thật là những ngày giao mùa, giữa cũ và mới, giữa quá khứ và tương lai, giữa những gì đã qua và những gì sắp đến. Những ngày giao mùa cũng như những buổi giao thời những đêm đầu cho chúng ta những cảm xúc vui buồn lẫn lộn. Vả buổi ngủ nhìn lại quá khứ những cũng vả bản khoăn suy nghĩ đến ngày mai. Những lúc như thế thì những có khuynh hướng nhìn lại quá khứ nhiều hơn trong khi những thì hướng đến tương lai. Những dù là hướng về tương lai hay nhìn lại quá khứ, mới chúng ta đều có một hiện tại mà mình phải sống và sống như thế nào trong phút hiện tại đó mới là điều quan trọng vì chính phút hiện tại này sẽ quyết định cho tương lai và khi đã bước vào tương lai để nhìn lại, cái quá khứ đó lại chính là giây phút hiện tại này.

Sống như thế nào trong hiện tại nói đến một triết lý sống, một cái nhìn vào đời sống, nói đến thái độ của chúng ta trong cuộc sống hàng ngày. Cái nhìn của chúng ta vào đời sống, thái độ của chúng ta trước cuộc sống sẽ quyết định mọi suy nghĩ, lời nói và hành động của chúng ta. Thái độ sống đó đến từ con người bên trong của chúng ta. Sống trong một xã hội vật chất, chúng ta dễ bị chi phối vì những yêu cầu bên ngoài như tiền bạc, áo quần, nhà cửa, xe cộ... Chúng ta không biết hay quên rằng yêu cầu bên trong hay con người bên trong mới quan trọng. Những yêu cầu như niềm tin, quan niệm sống, cái nhìn vào giá trị. Đó mới là những yêu cầu quyết định. Con người chúng ta là một sinh vật tâm linh, yêu cầu vật chất chỉ là một phần nhỏ và vì vậy niềm tin hay lý tưởng sống mới là điều quan trọng, đáng cho chúng ta quan tâm, để ý. Trong những ngày giao mùa này, chúng tôi mới quý và nhìn lại vào đời sống, xem thử mình đang đeo đuổi điều gì và những gì mình đeo đuổi đó sẽ đưa mình đến đâu. Chúng ta cần quyết định khôn ngoan trong phút hiện tại này vì nó sẽ quyết định cuộc đời và số phận của chúng ta.

Một học giả nổi tiếng trong Kinh Thánh là Thánh Phao-lô. Ông đã một đời khó nhọc chày theo lý tưởng của mình và ông cũng đã thành công lắm. Những lúc khi đi đến với Chúa Giê-xu, đời sống của ông đã thay đổi hoàn toàn, công danh sự nghiệp không còn có ý nghĩa gì nữa vì ông đã tìm thấy ý nghĩa đời sống trong Chúa Giê-xu. Ông thu hút lòng kinh nghiệm của ông, cũng là lòng nhún nhường cho chúng ta như sau. Thánh Phao-lô viết: "Tôi chỉ làm một điều: quên lãng sự đau đớn sau, mà bước theo sự đau đớn trước, tôi nhắm mục đích mà chày, để giữ gìn và sẽ kêu gọi trên trái đất của Đức Chúa Trời trong Đức Chúa Jesus."

Lời nói này cho thấy cậu hẳn tội, quá khổ và tẻ ngắt lại trong cuộc đời cậu Thánh Phao-lô. Hẳn tội, ông có một quy tắc tâm. Ông nói, “Tôi cần làm MTT đi u.” “MTT đi u” xác nhận quy tắc tâm của Phao-lô. Ông có thể bị chi phối hay lôi cuốn vì những đi u khác, nhưng ông quy tắc tâm, chú tâm vào một đi u và chỉ một đi u mà thôi. Đó có thể sống vui, sống mạnh, chúng ta cũng cần có một quy tắc tâm này. Quy tắc tâm đeo đuổi một đi u mà thôi, đừng để cho những đi u khác chi phối. Có những người có quá nhiều mục tiêu, nay đeo đuổi đi u này, mai đeo đuổi đi u khác, cuối cùng họ chẳng đi đến đâu cả. Chúng ta cần xác định mục đích của đời sống và quy tắc tâm đeo đuổi mục đích đó.

Trong hẳn tội, sống Phao-lô quy tắc tâm, còn đời vui quá khổ, ông nói ông “quên lòng sống đời sau.” “Quên lòng sống đời sau” hàm ý không còn chú tâm vào những việc đã qua và để cho nó làm mình bận tâm. Con người chúng ta thường có hai khuynh hướng như sau và quá khổ: hoặc là nhớ quá khổ huy hoàng đời nuối tiếc hoặc nghĩ đến dĩ vãng buồn đau khổ khóc than. Đây là những đi u không thi u trong thờ văn và âm nhạc. Dĩ nhiên chúng ta không phải nhận cái rung đời của tâm hồn khi nhìn và quá khổ, những nỗi sống mãi với quá khổ, dù là quá khổ vàng son đi nữa, chúng ta sẽ không đi đến đâu cả. Vì vậy đời vui quá khổ, ta có thể luyện như những đời để cho nó trở thành một thói hành lý quá tội của đời sống. Sống trong mệt mỏi hay đau khổ của quá khổ đời không đem lại ích gì cho đời sống cả.

Đời vui hẳn tội ta phải quy tắc tâm, đời vui quá khổ ta phải để nó sang một bên. Còn đời vui tẻ ngắt lại thì sao? Thánh Phao-lô nói, “Tôi nhận mục đích mà sống.” Thốt ra câu ba đời có liên quan một thì t với nhau. Vì có mục đích trong đời sống, ta phải quy tắc tâm, vì đã quy tắc tâm ta sẽ không để cho quá khổ hay bất cứ đi u gì khiến chúng ta bận tâm. Với mục đích trước mắt, chúng ta chỉ còn một việc để làm, đó là “nhận mục đích mà sống.” Đây là hình ảnh của người lính sĩ ch y bộ. Người lính sĩ khi đã tham dự cuộc đua sẽ không để cho bất cứ đi u gì làm cho mình bận tâm. Người ch y có một đi u cần làm và phải làm là ch y cho đến đích. Cái đích trong cuộc đời của Thánh Phao-lô là “giết giết và sẽ kêu gọi trên trời của Đức Chúa Trời trong Đức Chúa Giêsu.” Các lính sĩ ch y đưa đến đức giết thì thường là huy chương hay chiếc vòng bông lá đời trên đời, cũng có thể là hẳn kim, hẳn vật. Nhưng là gì đi nữa, những thứ đó sẽ không còn.

Trong đời sống tâm linh, giết thì thường đó là sẽ sống vĩnh hằng Thiên Chúa dành cho chúng ta. Sẽ sống vĩnh hằng không chỉ là sẽ sống trong cõi đời sau nhưng là một đời sống có ý nghĩa ngay trên trần gian này. Và đó chính là đi u Thiên Chúa hứa ban cho những người tin nhận Ngài. Chúa Giê-xu phán, “Ta đã đến hứa cho chiến thắng sống và đức sống sung mãn.”

Chúng ta đang sống trong những ngày giao mùa, giữa cũ và mới, giữa quá khứ và tương lai. Bên đang có cái nhìn như thế nào vào tương lai? Bên vẫn còn đang tìm kiếm những quá khứ hay đang có một quy tắc tâm thức cho những ngày trước mắt. Bên có thấy rằng chung quanh chúng ta lúc nào cũng có những hình ảnh như nhấc cho chúng ta như là thời gian đang qua không? Cây kim trên đồng hồ, tờ lịch trên vách, nếp nhăn trên má, những sợi tóc bạc nơi vùng trán... Tất cả cho thấy rằng thời gian đang như lòng trôi và ta không thể níu kéo dù chỉ là một giây, một phút. Trước dòng thời gian đang trôi đó, lúc nào ta cũng có hiện tại, quá khứ và tương lai. Khi bắt đầu nghe câu chuyện này, lúc đó là hiện tại những bây giờ đã thành quá khứ. Và giờ phút hiện tại này chính là tương lai của những phút trước đây. Nếu thời gian chỉ như lòng trôi và trôi nhanh như vậy thì Bên làm gì với dòng thời gian này? Chúng ta cần có một quy tắc tâm cho hiện tại. Quy tắc tâm đó là đồng ý cho những gì của quá khứ khi nào cho ta phải bận tâm, dù đó là quá khứ huy hoàng hay đau thương. Quy tắc tâm đó là nhúng vào một mục đích rõ ràng cho đời sống. Thánh Phao-lô ngày xưa và hàng triệu người khác đã tìm thấy mục đích của cuộc đời trong Chúa Cứu Thế Giê-xu, Đồng ý đã giảng trên chầu chầu vì thế của chúng ta để đem chúng ta trở lại với Đức Chúa Trời yêu thương là Cha của chúng ta. Nhìn lên Chúa, chúng ta sẽ thấy được ý nghĩa của đời sống vì Chúa đã hứa với chúng ta là Ngài sẽ cho chiến thắng sống và sống sung mãn. Bên đã kinh nghiệm sống sống sung mãn trong Chúa chưa? Đây là lúc cho Bên suy nghĩ và quy tắc như vì dòng thời gian sẽ tiếp tục trôi và sẽ đưa Bên vào cõi vĩnh hằng. Bên sẽ bước vào cõi vĩnh hằng đó với tràn đầy hy vọng hay chỉ là một viễn ảnh đen tối? Hãy đến với Chúa Giê-xu hôm nay, Ngài đang chờ đợi để ban cho Bên một cuộc đời có ý nghĩa và một mục đích sống ngập tràn hy vọng.

Mục sư Nguyễn Văn Thôn
Chánh Mục Sư Trình Phát Thanh Tin Lành